

Vaginaal op stoom

TEKST MARITH IEDEMA
FOTOGRAFIE JASPER SUYK
LINGERIE PLEASUREMENTS

Mijn kruis tintelde van de kokendhete stoom en niet op een prettige manier. Maar dat 'ze leeft!' was duidelijk

En Marith Iedema maar denken dat haar vagina het prima naar de zin had. Gelukkig zat er bij haar post een zakje kutkruiden.

Een tijdje terug ontving ik een pakketje waarmee mijn kat enthousiast aan de haal ging. Met moeite ontfutselde ik het beest de dikke envelop, waaraan hij maar bleef snuiven. Nieuwsgierig bekeek ik de inhoud: een zakje specerijen waar 'kutkruiden' op stond. Ik fronste mijn wenkbrauwen en las verder: 'Vagina stoomkruiden, voor een stoombeurt.' Ik draaide het zakje om. 'Rustgevend, voor de felle flamoës.' Hè, wat? Geïntregerd surfte ik naar kutkruiden.nl. Misschien nog wel het meest benieuwd naar wat in hemelsnaam een 'felle flamoës' was, en waarom iemand dacht dat ik er zo één bezat. Jammer genoeg kwam ik daar niet achter. Er zat geen begeleidend briefje bij mijn post.

Liefdevolle relatie met je vagina

Wel ontdekte ik een hoop andere zaken op de website. Bijvoorbeeld dat ik mijn vagina al jaren verwaarloos. 'We verzorgen onze huid, haren en lippen dagelijks, maar de meesten van ons vergeten de foef, flamoës of welke naam je mama haar ook heeft gegeven.' Mijn nekharen gingen recht overeind staan.

De tekst ging verder: 'Maar hoeveel qualitytime breng je met haar door? Hoe lief ben je eigenlijk voor haar? Volgens de taoïsten is je vagina – en daarmee bedoelen we niet alleen de opening, maar ook de eierstokken, eileiders, baarmoeder, baarmoedermond – de bron van levensenergie. Het is belangrijk dat die energie stroomt.' Dat bereik je door geregeld te stomen, volgens de dames van kutkruiden.nl. En ik maar denken dat mijn flamoës het prima naar haar zin had. Onder het kopje 'oorsprong' las ik dat het vaginastoombad, geheel tegen mijn verwachtingen in, niet was bedacht door een stel doorgedraaide quinoa-eters. Het ritueel schijnt stokoud te zijn en vindt zijn oorsprong in Midden- en Zuid-Amerika. Het stoombad werd destijds vooral gebruikt in de hoop de vruchtbaarheid te stimuleren. Op de site staat dat hiervoor 'jammer genoeg' nog steeds geen (let op) wetenschappelijk bewijs is gevonden. Mijn ogen scanden de tekst en ik vond het kopje: 'Waarom zou je anno nu stomen?' Ja, dát was de hamvraag. Wat bezielde iemand om met haar kut boven een pan kruiden te gaan

hangen? Nou, komt ie: 'Je wordt je meer bewust van je vagina, ze leeft!' en: 'Je bouwt een liefdevolle relatie met haar op.' Handig als je vaak ruziet met je kut. Op de site stond tevens duidelijk vermeld dat mannen hun heil elders moesten zoeken. Stomen is enkel en alleen bedoeld voor hen die een vagina bezitten, sorry guys.

In het reine

In het kader van dat je alles een keer moet proberen, zette ik een pan op het vuur en gooide de kruiden erin. In no time rook mijn huis naar lavendel. Ik las in de gebruiksaanwijzing dat het 20 minuten duurde om het mengsel aan de kook te brengen en te laten afkoelen. Deze tijd kon ik benutten door op te schrijven wat ik wilde bereiken met het stoombad. Bijvoorbeeld: 'Ik wil meer kracht' of 'een gevoeliger vagina'. Ik sloeg dit gedeelte over. Ook toverde ik mijn badkamer niet om tot 'pussy-spa', zoals geadviseerd werd. Ik had weinig behoefte aan wierook, spiegeltjes en plantjes om me heen tijdens het ritueel. Voor het 'echte spa-gevoel' werd aangeraden een stoomstoel of een baarkruk te gebruiken. Omdat ik geen van beide bezit, zette ik de pan met donkere kruidendrab in de wc-pot. Ik voelde met mijn hand of de temperatuur van de stoom voldoende was afgekoeld, concludeerde dat dit het geval was, en ging met mijn blote gat op het toilet zitten. Krijgend sprong ik omhoog. Mijn vagina bleek minder hittebestendig dan mijn hand. Omdat de ijzeren pan net iets te groot was voor de wc-pot stak de rand een paar millimeter boven de bril uit. Dat realiseerde ik me pas toen ik al zat. Gevolg: op mijn kont stonden twee vuurrode halve manen.

Mijn kruis tintelde van de kokendhete stoom en niet op een prettige manier. Maar dat 'ze leeft!' was duidelijk. Na een minuut of 5 waagde ik nog een poging. Daar zat ik dan, ietwat onwennig mijn vagina te stomen. Het prikte een beetje, maar onprettig was het allerminst. Toch vond ik het moeilijk voorstelbaar dat er vrouwen zijn die gemiddeld zo'n tweemaal per maand hun genitaliën stomen, zoals ik las op de website. Na 10 minuten werd ik ongeduldig. Ik ben nooit goed geweest in niks. Toch zat ik de rit uit. Na 20 minuten spoelde ik de prut door de plee en waren mijn vagina en ik weer met elkaar 'in het reine'. Tegen mijn flamoës wil ik zeggen: wen er maar niet aan, want dit was één keer, maar nooit weer. ✖